

Revolta proti Mussolinijeve-mu režimu v Italiji narašča

Vodja upornih delavcev ustreljen in veliko število aretiranih. Delavci, ki garažo v vojnih industrijah, upirajo se zaradi nizkih mezd in draginje kljub drastičnim odredbam. Fašisti se divje maščujejo nad intelektualci, ki se ne puste upreči v voz fašistične propagande. Več vesti o teh dogodkih so zbrane v Italiji

Pariz, 8. apr.—Sem dospela poročila govore o velikem nedovoljstvu italijanskih delavcev, ki so uposleni v vojnih industrijah. V nekaterih industrijskih središčih je prišlo do drste revolte zaradi pretehtnih redukcij in zviševanja cen življenjskim potrebščinam, kar je posledica sankcij, ki jih vlada Liga narodov proti fašistični državi.

Najbolj resna revolta je izbruhnila v mestu Reggio Emilia, kjer je več sto delavcev odločilo orodje in zastavke kljub strogim militarističnim regulacijam. Fašistična policija je obkolila tovarno in aretirala sedemnajst voditeljev belih delavcev. Vsi so bili poslani v vojašnice.

Slična revolta je izbruhnila v Rimu. Giuseppe Tanoer, vodja delavske revolte, je bil aretiran in postavljen pred vojni sodišče, ki ga je obsodilo na smrt. Eksekucija se je izvršila na dvorišču karabinjerske policijske.

Fašistične avtoritete so podredile drastične korake, da zaustavijo protivno propagando, ki širi intelektualci. Fašistični sodni organi so nedavno obsodili nekoga Giusa, profesorja kemije na turinski univerzi, in Vittoria Foa, prominentnega odvetnika, vsakega na petnajst let zapor, kar nista hotela sprejeti fašističnih doktrin. Glavna tožba proti prvemu je bila, da je obiskal svojega sina v Franciji, kamor se je zatekel ob begu.

Dalje sta bila obsojena profesor Massimo Mila, znan godnik in pisatelj, ter profesor Augusto Monti, pesnik in vojni veterani, na pet let ječe vsak. Monti je bil med drugim obtožen, da je skrbel za dva otroka, katerih starši so bili aretirani kot antifašisti.

Fašistične avtoritete zatirajo tudi o aktivnosti fašističnega zbivanja za zaščito države.

Milvaški župan Hoan spet izvoljen

Njegova večina znaša do 15,000 glasov

Milwaukee, Wis., 8. apr.—Socialist Dan W. Hoan, ki že tretjič zaseda mesto Milwaukee, je bil včeraj ponovno izvoljen za župana. Njegova večina znaša okrog 15,000 glasov. Hoan je izid glede ostalih mestnih uradnikov in članov mestnega sveta še ni znan.

Velika letalska nesreča; 11 ubitih

Uniontown, Pa.—Veliko potniško letalo družbe Transcontinental Western Line je v torko megi in hudem sneženem viharju izgubilo pot in treščilo ob skalnato steno gore Chestnut Ridge ter se razbilo. Dva pilota, devet potnikov je bilo ubitih, pet pa ostalo žive, namreč dva potnika in 22-letna strežnica. Med mrtvimi potniki so bili tudi trije mladi vojaški kadeti, ki so potovali domov na letalski počitnice.

Green za odpravo otroškega dela

Ratifikacija amandma pred new-yoriko zbornico

Albany, N. Y.—William Green, predsednik Ameriške delavske federacije, je osebno nastopil pred člani justičnega odseka državne zbornice in pletiral, naj ta ratificira amandment k federalni ustavi glede odprave otroškega dela v industrijah. Poleg Greena so pred odsekom nastopili vodilni uradniki delavskih organizacij v New Yorku, župan La Guardia in drugi prominentni zagovorniki amandmenta. Zastopniki so se udeležili tudi nasprotniki ratifikacije pod vodstvom J. D. Barnuma, izdajatelja lista "Syracuse Post-Dispatch" in predsednika American Newspaper Publishers' Assn.

Seja je bila ena najbolj dramatičnih, kar se jih je že vršilo pred tem odsekom. Župan La Guardia je imel govor, ki je napravil globok vtis na poslušalce. "Z onimi, ki nasprotujejo ratifikaciji amandmenta iz razloga, ker jim izkoriščanje otrok kopiči profite, se ne bom prepiral, ker jih ne morem respektirati," je rekel La Guardia. "Posvariti hočem le delodajalce, da z opozicijo, ki jo vodijo proti odpravi otroškega dela v industrijah škodijo sami sebi. Vsak otrok, ki je uposlen v industrijah, odjeda zaslužek glavarju družine. Ratifikacija amandmenta je potrebna za zaščito otrok po vsej Ameriki."

Barnum je dejal, da je tudi on zainteresiran v zaščito otrok, zaeno pa se je skliceval na dolebo v federalni ustavi glede svobode tiska, ki po njegovem mnenju dovoljuje brezobzirno izkoriščanje otroškega dela.

Viharji in poplave še razsajajo

Tornado na jugu usmrtil 429 oseb

Gainesville, Ga., 8. apr.—Število človeških žrtv strašnega viharja, ki je 6. t. m. razjedal to mesto in Tupelo v sosednjem Missisippiju, je do danes naraslo nad 429 in še vedno raste. Žrtve so bile večerj pokopane v grobuh v ogromnih grobovih, iz razvalin pa še vedno vlačijo na dan nove mrtlice. Pas, v katerem je tornado rušil in uničeval, je dosegel milijon širok. Škoda se cení na milijone dolarjev.

Vrtince so sledile silne plohe dežja in narasli potoki ter reke zdaj ogrožajo razdejane kraje s poplavo. Reka Ocmulgee je prestopila bregove in prebivalci Macona so zbežali na višine.

Cairo, Ill., 8. apr.—Čez 1000 oseb je zadnje dni izgubilo svoje domove po nizinih ob reki Ohio v južnem Illinoisu, južni Indijani in v Kentuckyju. Ohio je še vedno razlita in vsa bližnja mesta so v neprestani nevarnosti. Ker so bili zadnje dni novi deževni nalivi v Pennsylvaniji, je reka Ohio ponovno narasla in povodenj spet preti Cincinnatiju in drugim krajem v državi Ohio.

Dve gradbeni uniji izvojevali višje plače

Stockton, Cal.—Dve gradbeni uniji v tem mestu sta izvojevali višje plače po kratki stavki. Kleparji bodo prejela \$9.36 za osem ur dela, pleksarji pa so dobili zvišanje 40 centov na dan. Njih plača je sedaj \$8.40 za osem ur dela.

Hitler odpravil pri-vatne šole v Nemčiji

Berlin, 8. apr.—Hitlerjev režim je včeraj odpravil vse privatne elementarne šole v Nem-

FRANCIJA OBDRŽALA VOJAŠTVO V REDNI SLUŽBI

Flandin za umaknitev sankcij proti Italiji

ABESINIJA SVARI ZENEVO

Pariz, 8. apr.—Francija je včeraj odredila, da mora 175,000 vojakov, katerih službena doba v armadi poteče 15. aprila, ostati v aktivni službi, dokler ne bo izdana nadaljnja odredba. Ta dekret, ki ga je izdalo vojno ministrstvo, se tiče polovice števila regularne armade, ki jo Francija vzdržuje v mirnem času.

Istočasno sta imela Pierre-Etienne Flandin in Anthony Eden, zunanja ministra Francije in Anglije, sestanek, na katerem sta skušala usoglasiti stališče glede postopanja napram Italiji in Nemčiji. Obstojee difference bodo morda izzvale razkol na seji odbora Lige narodov, ki se odpravi v Zenevi.

Flandin je sprejel Edena na kolodvoru, ko je došel v Pariz iz Londona, z načrtom v žepu, ki zahteva kaznovanje Nemčije, ker je pogazila lokarnski pakt. Povedal mu je, da je Francija proti nadaljevanju bojkotne akcije proti Italiji in za izvajanje sankcij proti Nemčiji.

Diplomatični krogi menijo, da Eden ne bo pristal na zahtevo Francije, temveč bo skušal povečati pritisk proti Italiji in ignoriral kršenje določb lokarnske pogodbe po Nemčiji, ki je odredila remilitarizacijo Porenja. Po sestanku s Flandinom je Eden nadaljeval pot proti Zenevi.

Zeneva, 8. apr.—Tu se širijo poročila, da bo francoska zahteva glede ustavitve bojkotne akcije proti Italiji povzročila razkol na seji odbora trajnostorice Lige narodov, na kateri bodo razpravljali o končanju italijansko-abisinskega konflikta.

Iz Rima je prišla vest, da bo južnoameriška država Ekvador odklonila nadaljnje sodelovanje pri izvajanju sankcij proti fašistični državi, toda ekvadorski delegat je izjavil, da še ni prejel zadevnih uradnih informacij od svoje vlade, priznal pa je, da je dobil instrukcije, naj vodi opozicijo proti poostitvi sankcij.

Abesinija je naslovila novo noto Zenevi, vsebujočo svarilo, da bodo male države izgubile zaupanje v Ligo narodov in njen načrt kolektivne zaštite, če ne bo podvzela nobenega koraka za pretekleto afriške države. "Nobenega dvoma ni, da bi bila italijanska vojna v Afriki že davno ustavljena, ako bi v Ligi narodov veljane države odločno nastopile proti Italiji, ki je napadla Abesinijo in s tem kršila ženevski koevnanj," naglašala abesinska vlada v svoji noti.

Unija strojnikov povečala število članov

Washington, D. C.—Glavni stan Mednarodne zveze strojnikov je objavil poročilo, ki kaže, da je organizacija dobila 8200 članov od septembra preteklega leta do 15. marca t. l. Pred dvema letoma je imela 82,000 članov, ob koncu februarja tega leta pa 116,000. Danes ima unija strojnikov 38,000 več članov kakor pred šestimi leti, ko je deželo udarila depresija.

čiji, obenem je izključil iz javnih šol vse židovske otroke od 6. do 14. leta starosti.

Teroristi razstrelili vlak v Mehiki

Eksplozija bombe ubila 40 ljudi

Mexico City, 8. apr.—Federalne avtoritete in unija železničarjev so obdolžile politične teroriste, da so oni položili bombo, ki je ekplodirala in razbila potniški vlak, ki je vozil iz Vera-Cruza v glavno mesto. Bomba je razdejala železniški most in vlak je strmoglavil v globino 40 čevljev.

Eksplozija je ubila 40 potnikov. Trije kandidati za gubernerja v državi Vera Cruz niso bili poškodovani. Kupej, v katerem so se vozili, je bil edini, ki ni zdrčel v globino. Razstrelba se je pripetila zadnji ponedeljek v bližini mesta Paso del Macho v državi Vera Cruz.

Med žrtvami je osem železničarjev, kakor tudi Miguel Renaud, direktor transportacije za železniško družbo. Druga žrtev je stotnik Arturo Flores Gonzalez, član predsedničkove osebne straže. On je umrl v naročju svoje žene, ki je bila tudi težko ranjena. Rešilno moštvo še vedno vlači žrtve iz pod razdejanega vlaka. V akcijo so bile pozvane federalne čete, ki zdaj stražijo okolico.

Eksplozija se je pripetila med prvim in drugim spalnim vagonom, ki sta oba padla v globino, na vrh teh pa so padli drugi vagoni in z oljem kurjena lokomotiva. Olje se je takoj vnelo in več potnikov je zgorelo v plamenih.

Rudarji obljubili pomoč jeklarjem

Velike delavske demonstracije v Greensburgu

Greensburg, Pa.—Bratski odnosi med rudarji in jeklarskimi delavci so bili naglašeni v zvezi z demonstracijami, ko so rudarji proslavljali uveljavljanje sedemurnika v premo-govni industriji. Okrog 25,000 rudarjev iz zapadne Pennsylvanije se je udeležilo demonstracije. Njim so se pridružili tudi delegatke jeklarskih delavcev iz bližnjih mest.

"Vesel sem, ker so med nami zastopniki jeklarskih delavcev," je rekel John L. Lewis, predsednik rudarske unije in načelnik Odbora za industrijsko organizacijo. "Jeklarska industrija je ena izmed industrij, v katere so rudarji posebno zainteresirani."

"Rudarska unija UMWA je pozvala Ameriško delavsko federacijo, naj začne z veliko kampanjo za organiziranje jeklarskih delavcev, toda vprašanje forme unije je izzvalo spor. Odbor za industrijsko organizacijo je obljubil prispevati v organizatorični sklad pol milijona dolarjev, če bodo druge unije, vključene v Ameriški delavski federaciji, prispevale milijon. Voštvo ADF ni podvezlo še nobenega koraka v tem oziru.

"Ta mesec bo imela Amalgamated Assn. of Iron, Steel & Tin Workers svojo konvencijo. Upam, da bodo delegatke videli pisanje na steni in podvzeli korake, da se jeklarske delavce organizira v industrijski uniji."

Poleg Lewisa sta nastopila kot govornika tudi S. H. Dallymple, predsednik in Frank Grillo, tajnik združene unije kavčurarskih delavcev, ki je vodila zadnjo stavko v Akronu. To stavko so podprle rudarska unija in druge, ki so reprezentirane v Odboru za industrijsko organizacijo.

MLADINSKI ZAKONSKI NAČRT PRED KONGRESOM

Relifni načrt ima mnogo zagovornikov

KAJ BO Z BREZPOSELNO MLADINO?

Washington.—Pred svezni kongres je prišla s svojim relifnim načrtom tudi ameriška organizirana mladina, ki zahteva nekaj več kakor pa vladno mladinsko administracijo, ki je bila ustanovljena zadnje jesen. Njena funkcija je največ v tem, da lahko oficijelno "simpatizira" z brezposelno mladino, katere je v deželi od pet do osem milijonov med 16. in 25. letom starosti.

Mladinski načrt sta kongresu predložila senatorja Benson in kongresnik Amle. Izdelale so ga razne mladinske organizacije. O tem načrtu se je zadnje dni vršilo zaslišanje pred senatnim odsekom za vzgojo in delo. Načrt ima mnogo zagovornikov in je možno, da pride v obeh zbornicah na dnevni red v tem zasedanju.

Med odličnimi zagovorniki je bil tudi profesor Charles Beard, starosta ameriških zgodovinarjev napredne šole. Senatorm je očrtal razmere današnje mladine, ki nima več take prilike za razvite svojih talentov in do graditve lastne sreče kakor nekdanj. Omenil je od pet do osem milijonov brezposelne mladine med 16. in 25. letom starosti in dejal:

"Te tragične številke so za nas nekaj strašnega. Ako povodenj, potres ali železniška nesreča pokonča nekaj življenj, časopisje poroča o tem z velikimi naslovi in prinaša dolge kolone poročil. Vendar dežela lahko preživi naravne katastrofe. Toda, če hoče vzdržati, nadaljevati svoje velike tradicije in doseči boljše stvari, ne sme dovoliti zamoritev aspiracij in zaupanja mladine, dovoliti skrušenja in uničenja mladega življenja."

Zakonski načrt je zagovarjal tudi Francis J. Gorman, podpredsednik tekstilne unije. On je senatorjem povedal, da podjetniki izrabljajo mladino proti interesom organizirane delavstva. Plaćujejo ji sramotne plače, jo navajajo na skebanje in jo vabijo v narodno gardo, ki navadno služi za razbijanje stavk.

William Chamberlain, tajnik neke sportne organizacije, je avaril pred posledicami, ki lahko dolgete deželo, če ne reši mladinskega problema. Kazal je na Nemčijo in rekel, da je Hitler dobil največ opore v brezposelni mladini. Dobro je bila zastopana tudi mladina. Na to zaslišanje je prišlo v Washington nad 400 fantov in deklet, ki so pletirali za sprejetje osnutka. Nekaj izmed njih je nastopilo kot priče. Senatorm so pripovedovali, kako so bili prisiljeni zapustiti srednje šole vsled revščine v družini.

Benson-Amlejev osnutek določa ustanovitve sistema, po katerem bi vlada plačevala šolnino in skrbela za revne dijake med 16. in 25. letom starosti. Do popolne oskrbe bi bili upravičeni revni dijaki v srednjih in obrtnih šolah. Podpora bi dobivali tudi potrebni dijaki in dijakinje v višjih šolah v obliki relifnega dela.

Vprašanje pa še vedno obstoji, čeprav ta osnutek postane zakon, kaj potem? Noben teh dijakov bi ne imel nobene garancije, da bo po izpitu dobil delo ali službo. Pod kapitalizmom, ki je v procesu razkrajanja, (Dolje na 3. strani.)

PROSVETA
THE ENLIGHTENMENT
GLASILO IN LASTNINA SLOVENSKEGA NARODNEGA
POSOPNE JEDNOTE
Organ of and published by the Slovene National Benefit Society

Uredništvo: 24. Ederova ulica (Lyon House) v Kanadi
\$4.00 na leto, \$2.00 na pol leta, \$1.50 na četrt leta; na Chicago
in Cleveland \$2.00 na leto, \$1.00 na pol leta; na Toronto
\$2.00.

Subscription rates for the United States (except Chicago)
and Canada: \$4.00 per year, Chicago and Cleveland \$2.00 per year,
Toronto \$2.00 per year.

Člani so odgovorni za vse, kar objavijo v tem glasilu.
Člani, ki ne plačujejo, ne bodo imeli glasila. Če se član
ne plačuje, se mora prijaviti na novo članstvo.
Člani, ki ne plačujejo, ne bodo imeli glasila. Če se član
ne plačuje, se mora prijaviti na novo članstvo.

Advertising rates on agreement. Manuscripts of communica-
tions and unsolicited articles will not be returned. Other
manuscripts, such as stories, plays, poems, etc., will be returned
to sender only when accompanied by self-addressed and stamped
envelope.

Glasilnik na vsaki rok ima v lasti 1000
PROSVETA
2607-48 So. Lawrence Ave., Chicago, Illinois
MEMBER OF THE FEDERATED PRESS

Glasovi iz naselbin

Se o zadevi SND
Detroit, Mich.—V Prosveti z dne 27. marca t. l. smo čitali po-
jasnilo delničarjem SND s pod-
pisom Jeannette V. Kenich, ki res,
pa ne odgovarja resnici. Ni res,
da je predsednik zagrozil z
ostavko, ako se dovoli izredna
seja. Resnica je, da je pred-
sednik pojasnil, da se peti-
cija ne more upoštevati, ker
je v nasprotju z zaključkom spre-
jetim na delničarski seji. Na
delničarski seji je namreč bilo
zaključeno, da je dotična zadeva
za SND končana, zato pa pred-
sednik SND nima pravice poru-
šiti sklepa, ki je bil pravilno
sprejet.

Od več strani se je pojašnje-
valo, da izredne seje ne moremo
dovoliti, ker nimamo pravice, da
bi porušili sklep delničarske seje;
peticija pa se bo predložila na
prihodnji delničarski seji, ki se
bo vršila v juniju. Apeliralo se
je na Jeannette V. Kenich, naj
v Prosveti pojasni onim, ki so
peticijo podpisali, zakaj se iz-
redna seja ne bo vršila.

Znatično je, da so peticijo pod-
pisali tudi nekateri tisti, ki so
na delničarski seji glasovali,
da dotična zadeva je za SND kon-
čana. Sedaj pa se hoče prikazati
odbor SND v luči diktatorjev, ki
dela vse po svoji volji. Toda tudi
to ni res. Odbor je sklical več
izrednih sej brez kakšne peticije.
Torej so prizadeti imeli dovolj
časa stvar razrešiti, saj se je za-
deva vlekla skoro pet mesecev.
Torej ni čudno, da so se delni-
čarji naveličali in zadevo zaklju-
čili.

Podpisana sem nasprotnovala
zaključku delničarjev, ker sem
želela, da se stvar razčisti, zato
sem se poslužila raznega sred-
stva, ker sem mislila, da bo za-
devo rešilo — direktnega vpra-
šanja komu se verjame. S tem
sem seveda prišla v zamero. Od-
govor me je preprčil, da priza-
deti ne delajo na tem, da se bi za-
deva končala in da bi složno de-
lali za SND. Njihov namen je pač
drugačen.

Tudi ni res, da se odbor ni ozi-
ral na legalno pot podpisanih
delničarjev. Peticija je namreč
legalna le tedaj, če jo podpiše
vsak prizadeti delničar sam last-
norodno, kar se pa v tem sluča-
ju ni zgodilo, zato tudi odpade
vsaka legalnost.

Kadar kdo poroča javnosti, se
od njega pričakuje, da poroča
resnico. Posebej od izobraženih
in inteligentnih ljudi bi človek
pričakoval, da bodo poročali tak-
o, kakor se je zadeva v resnici
zavrla.

Toliko v pojasnilu, da ne bodo
delničarji naposled informirani.
Mary Bernik, delničarka SND.

**Adresar našega javnega
življenja**
New York, N. Y.—V pri-
hodnjih mesecih bo okrog tisoč
ljudi osebno obiskalo vse naše
trgovce, obrtnike in profesio-
nalce v vseh naših naselbinah
od Atlantika do Pacifika. Cilj
njihovega obiska je: nabiranje
podatkov za sestavo "Narodne-
ga adresarja" našega javnega
življenja v Ameriki.

V tem Adresarju bodo vvr-
ščena vsa naša društva in usta-
nove brez ozira na njihovo po-
litično, ekonomsko ali drugo
smer in naziranje, kakor tudi
imena upraviteljev teh organi-
zacij. Razen tega bodo v Adre-
sarju navedeni vsi naši trgovci,
obrniki in profesionalci vseh
vrst, razvrščeni po abecednem
redu po njihovem poslu. Dru-
štva bodo navedena po svojem
karakterju: podporni, prosvet-
na, politična itd. Vse to bo
vzpostavljeno po državah in me-
stih, imenik poedincev pa tudi
posebej za vse Združene drže-
ve. Narodni adresar ima nam-
en pokazati v obliki adresarja
vse to, kar sme valed skupnega
ali individualnega prizadeva-
nja ustvariti in kar imamo v
tej deželi.

Lokalni poverjenci Narodne-
ga adresarja bodo vršili to o-
gromno in potrebno nalogo v
svojih naselbinah. Ko bo vse
nabrano in urejeno, se bo ti-
skalo v obliki knjige, ki jo bo
lahko vsak dobil.

Važnost in vrednost tega
podvzeta so videli in odobrili
zastopniki naših centralnih
organizacij in uredniki naših

časopisov, kar je tudi povsem
razumljivo. Veliko število naših
organizacij nikoli ne prihaja
v javnost, dasi je njihovo de-
lovanje in obstanek del naših
kolektivnih naporov. Nedvomna
resnica je, da v mnogih naših
naselbinah niti naši najbolj-
aktivni društveni delavci ne vedo,
kakšne organizacije obstojajo
v njihovih naselbinah, kako
naj bi vedeli za njihove naslo-
ve. Gotovo je v njihovem inte-
resu, da se to ve in da je to za-
pisano nekje, kjer vsakdo, ki ga
zanimajo, lahko izve.

Z ozirom na poedince smo se
na slabšem. Brez prepiranja
se more trditi, da je med nami
več ko 20,000 trgovcev, obrtni-
kov in profesionalcev. Ali
niti ne ve, koliko jih je in kje
se nahajajo.

Podvzetje Narodnega adre-
sarja bo zahtevalo aktivne in
inteligentne poverjence po na-
selbinah, razumevanje s strani
organizacij in poedincev, kate-
ri imena naj pridejo v Adre-
sar, kakor tudi njihovo dobro
voljo, da pomagajo k izvedenju
te velike ideje. Ta njihova po-
moč bo v obliki malenkostnega
denarnega prispevka za uvrste-
nje, ki se jim povrne, ko kupijo
primerek dovršenega dela. Pri-
čakuje se, da bo to delo knjiga,
obsejajoča več ko tisoč strani.

To delo nima nikake politič-
ne, niti take druge prikrite
tendence in se želi, da so v
njem zapisane vse naše organi-
zacije in ustanove, pa naj si
bodo še tako vzajemno naspro-
tne. Le tako bomo mogli dobi-
ti točen pogled v naše življenje.
Radi tega se priporoča vsem
našim organizacijam, ustanov-
am, podružnicam centralnih
organizacij, kakor tudi samo-
stojnim društvom in poedincem,
da pravilno razumejo pomen
tega podvzeta in da ga s svoje
strani omogočijo s tem, da dajo
potrebne podatke in pomagajo,
da se to delo izvrši tako, da do-
seže oni uspeh, ki ga vsak naš
javni delavec želi.

Posamezna društva in usta-
nove dobijo pismeno obvestilo
od izdajatelja, posamezne roj-
ke pa bo obiskal lokalni pover-
jenec Adresarja. Za slučaj, da
ne dobite takega obvestila ali
da vas poverjenec ne obišče,
obrnite se pismeno na Narodni
Adresar, 156 Fifth ave., New
York, N. Y., tako da bo tudi
vaša organizacija odnosno vaše
ime uvedeno v ta naš prvi vse-
obni Adresar v Ameriki.

Ivan Mladineo.

Volitve in prireditve
La Salle, Ill.—V torek, dne 14.
aprila, bodo primarne volitve za
obe kapitalistični stranki, da no-
minirata kandidata za glavne
volitve meseca novembra. Te vo-
litve za nas delavce nimajo no-
benega pomena, ker ti kandida-
te, kateri bodo sedaj nominira-
ni in v jeseni izvoljeni, bodo za-
stopali le reakcionarje in kapita-
listične, delavci jim bodo deveta
birga. Oni so naši "prijetelji" sa-
mo pred volitvami, ker vedo, da
jih kapitalisti ne morejo izvoliti,
demokratski bossje in njihovi
pobočniki kar po dve in tri ter
celo štiri službe hkratu z mast-
nimi plačili. Navedene so bi-
ker so v veliki manjšini. Mi de-
lavci, ki smo v veliki večini, pa
odločujemo. Zato so naši "pri-
jetelji" sedaj in nam obetajo raz-
ne "radikalne" stvari, v katere
sami ne verjamejo.

Ce se zavedaš, da si delavec,
ne hodi voliti v torek, dne 14. a-
prila! Zapomnite si, da kdor bo
volil sedaj, ne bo mogel podpi-
sati peticije za prave naše prija-
telje, to je za delavske kandida-
te, katere bo treba podpirati pred
nastopom jeseni. Kdor danes
priporoča enega ali drugega kan-
didata starih, trhljih strank, do-
tičnemu je obljubljena politična
služba in gleda le za lastno eksis-
tenco. Delavci pa glejmo za do-
brobit vsega delavstva vsega
sveta.

Prireditve zbora Soče obeta
mnogo zanimivega v slovenskem
narodnem domu na velikonočno
nedeljo, dne 12. aprila, ob pol-
dnevih popoldne.

Zelo važna prireditve bo tudi
društva Mohawk št. 573 SNPJ
dne 26. aprila ob dveh popoldne,
na kateri bo govoril prof. M. C.
Krueger iz Chicaga. Tudi igra
"Oh, Susan!" bo na odru.

Loyal citizen.

**Delavci in politika. — Poslopje
SNPJ**
So. Chicago, Ill.—Tukaj so de-
lavske razmere še vedno slabe.
Delavci so začeli odpuščati vse-
povsod. Tako je bilo odslovlje-
nih sedem odstotkov delavcev
pri WPA. Pa naj iščejo delo dru-
gud, če ga morejo dobiti! Če ga
ne dobijo, naj se spet oglašijo v
relifni postaji, kjer se bo ponav-
ljalo izpraševanje, zakaj so se
vrnili.

Tak je sedanjí dobri demo-
kratski sistem. Še dva meseca
in potem bo vse delo WPA
končano. Potem pa bodo go-
spodje tako uredili, da bomo
moralí tudi v tovarnah delati
za jako nizko mezdo. Tako ho-
čejo oni in to je njihovo geslo.
Delavci skušajo potisniti nazaj
v dobo za 25 let. Toda to ni
njihova krivda, temveč v glav-
nem leži krivda na naši delav-
ski neslogi.

Res je, da so v Trumbel par-
ku začeli graditi 54 hiš na le-
pem prostoru. Kupili jih bodo
lahko oni, ki bodo imeli delo, da
bodo odplačevali najemnineke
obroke 15, 20 in 25 let. Tako
gre govorica. Toda to ni nič
prida za sedanje lastnike hiš.
Vsak, ki bo mogel, bo rajši pla-
čeval najemnineke obroke, če
bodo dovolj nizki, za novo hišo,
ki bo obetala postati njegova,
kakor pa da bi še naprej plače-
val najemnino za staro stano-
vanje. Tako bodo sedanjí last-
niki prisiljeni oddati stanova-
nja po nizki ceni ali prazna
imeti. Tako znajo ti gospodje
slepiti delavce.

V Chicagu bodo na več kra-
jih mesta delali ali gradili take
hiše. Kaj bodo prinesle te in
alične obljube, bo pokazala bo-
dočnost. Delavci bodo zgradili
hiše, ki bodo morda potem slu-
žile za obrambo v sili, tako da
bo vladajoči razred imel svoje
pozicije in svoje ljudi. Vlada
kapitalistov bo vselej delala le
v korist kapitalistov, ne delav-
cev.

Pred kratkim je čikaški re-
publikanski dnevnik Tribune
prinesel vest, da imajo gotovi
demokratski bossje in njihovi
pobočniki kar po dve in tri ter
celo štiri službe hkratu z mast-
nimi plačili. Navedene so bi-
le plače. To se tiče mestnih in
državnih uradnikov, ki jih ščiti
demokratska marelja. Razume
se, da isto delajo oni, ki se zbi-
rajo pod republikansko mare-
lo, kjerkoli pridejo do moči.
Tako prejemajo neverjetno ve-
like plače prefrigniti politični,
medtem ko oni, ki so študirali,
hodijo po ulicah za delom. Ko-
liko družin se bi lahko pošteno
preživljalo, če bi bilo delo pravi-
lno razdeljeno. Republikanci
očitajo demokratom, demokrat-
je republikancem, delavci pa
morajo plačati, drago plačati,
ker podpirajo pijavke na svoji
koži!

Demokratje in republikanci
delajo in počno vse, kar se jim

Nasvet starejšim ljudem
Píše dr. John L. Rice, zdravstveni komisar
mesta New York

Ako premišljujemo, kako znatno so
zdravstvene razmere izboljšale tekem zadnjih
šestdesetih let, imamo zares pravico bi-
navdušeni nad tem, kar se je doseglo. Ne-
darje ne smemo pozabiti, da naš napredek
bil večinoma omejen na preprečevanje bole-
ni in smrti pri otrocih in mlajših odraslih lu-
dih. Napravili pa smo le malo napredka
borbi proti boleznim v poznejši starosti.

Večina bolezni kasnejšega življenja pri-
haja k nam le jako polagoma. V mnogih obli-
jih bolnik ne spozna prvih znakov in simpto-
mov, ki bi ga morali posvariti, da se čuva. Je
žalostno, kajti dostikrat takojšnje leče-
more doseči ozdravljenje, ko je bolezen le v za-
četku.

Kadar človek doseže starost 45 ali 50 let,
jako modro ravna, ako se daje vsako leto pre-
iskati od svojega zdravnika. Saj vsak pamet-
en lastnik avtomobila daje svoj voz redno
preiskovati, da se prepriča, če je vse v red-
nem stanju. Lastnik ima občutek varnosti in komforta, ko
zna, da je strokovnjak skrbno pregledal njegov
avtomobil.

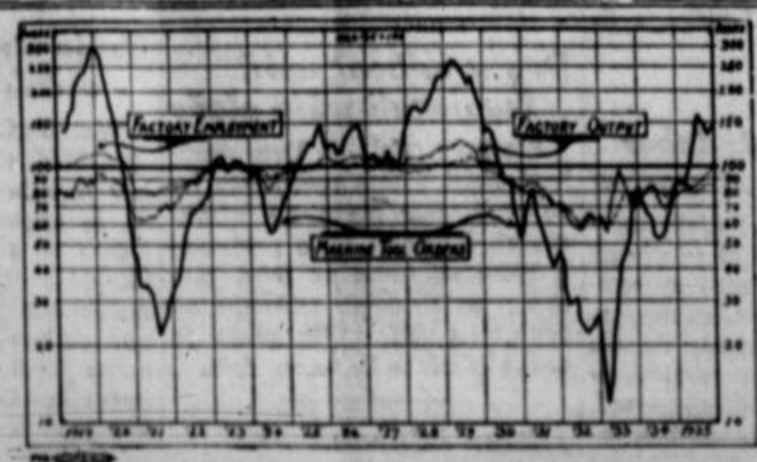
Konec koncev tak strokovnjak zna, kje so
tegne biti kaj narobe. On pozna pomen vsi-
lih nerednosti v ropotu stroja.

Isto velja za zdravnika. On opazi male po-
drobnosti v vašem telesu, ki za vas nimajo
kakega pomena. In če vas pregleda in vam
pove, da nič ni narobe, kak občutek varnosti
in komforta! Ali ako najde, da nekaj ni v
redno, kako dobro je znati, da morete se pravi-
časno preprečiti najhujše!

Zato vam dajem nujni nasvet, da se vsako
pregledati od zdravnika vsako leto.

Zahvala
Bellaire, O.—Sporočava, da
sva sprejela denar v podporo
prizadetim v povodnji. Darovali
so sledeči: Martin in Julija Ster-
nisha, Washington, Pa., \$5, za
Antona Verharja, in Joe Torkar,
R. D. 2, Fairmont, W. Va., \$3.
V imenu prizadetih se iskreno
zahvaljujemo darovalcem. Denar
bo takoj oddan.

Florian Pishak, R. D. 2, Bel-
laire, O.—Frank Zaitz, Neffs, O.

Gornja tabela kaže porast strojne produkcije v razmerju s številom uposlenih delavcev.

Vesti iz Jugoslavije

(Izvirna poročila iz Ljubljane.)

KAKO SO V BEOGRADSKIM KOVNICAM KOVALI DENAR

Beograd se nikakor ne more priti iz afera. Komaj je ena odpravljena, bodisi s sodiščem, bodisi s potlačanjem, že se ponovno govore v Beogradu pred o afevi v Kovnici, delniški družbi, katere glavni delničar in ravnatelj Bošković je ponarejal petdesetake.

Kovnica je delniška družba ter je razne dragocene stvari. Ko država sklenila kovati tudi petdesetake dala kovati v Parizu, kaneje pa je sprejela tudi pooblastilo beograjske "Kovnice" ter tudi ta izdelala večjo množico petdesetakov. To je bilo pred nekaj leti. "Kovnica" je torej imela dovolj sredstev za delavnice, da zna kovati tudi denar. To ji dalo miru ravnatelju Boškoviću in zalezovala ga je misel, da bi nakoval še nekaj petdesetakov za sabo. Pred vojno je kupil Bošković v tujini kraljevega konja in z njim zadel velikega dobička na dirki, 25.000 funtov, za tedanje čase precejšen znesek denarja. Pozneje se je izkazalo, da bi tisti konj sploh ne bil dirkati. Bošković je moral dati iz Srbije. Druga znanja, da je bila še pred časom, ko je dobil koncesijo, da sme v "Kovnici" kovati tudi denar. Navedeno je namreč več kovancev, ki jih razpošiljal znanec. Toda Bošković je imel dobre veze in kljub prijavi policije se ni zgodilo nič drugega — kar da je dobil od državne banke dovoljenje, kovati petdesetake za Narodno banko. Še tretjo afero ima Bošković za sabo: tihotapljenje srebra na Dunaj. Plačal je globo, da stvar je bila v redu.

In tej Kovnici, ki ji ravnatelj je tak ravnatelj, kakršen je Bošković, je Narodna banka izdala naročilo kovati petdesetake. Ko je bila naročena množina srebrnikov nakovana, so seveda kope vrnilo Narodni banki. Toda že nekaj časa se je v Beogradu govorilo, da se nahajajo v prometu petdesetaki, po katerih tako strokovnjaško, da jih je možno izdelovati le v kovnici. Osumili so Boškovićevo podjetje, ki je itak že imelo srebrnike. Nenadoma je policija 5. marca zvečer obkrožila "Kovnico" ter stopila v pisarno. Ravnatelj Bošković je bil tak presenečen, a se je kmalu zdel in začel smeje zatrjevati, da je pač čudno, kako da ga i-ajo za sleparja, za falsifikatorja. Njemu vendar ni treba porajati denarja, ko je tako bogat. Policijski organi so preiskavali prostore, a nikjer niso našli kalupov ne ponarejenih petdesetakov. Vodja policijske oddelka je nato iz Boškovićeve pisarne telefoniral svojemu prijatelju, da niso našli nič obremenilnega. Ta hip je izrazil Bošković, da je stopil k vratom v prostor ter jih naglo s krepkim zamkom zapahnil. Zapahi so pri-šli, zapleteni mehanizem ključavnic je vrata zaklenil z več zapahi. Policijski organi so po-šli pozorni na to dejanje ter stevali od Boškovića, naj ta-ko odpre vrata v trezor. Bošković pa se je izgovarjal, da je

pozabil šifro, brez katere zaple-tena ključavnica ne more odpre-ti. Vrtel je razna kolesca in se delal, kakor da resno skuša od-preti vrata, a ni mu uspelo. Boš-kovića so odvedli na policijo, vrata v trezor so zapečatili. Vso noč so na policiji Boškovića za-sliševali, a ni se udal. Drugi dan so ga vedli spet k trezorju, po-klicali so mehanika, ki pa tudi ni znal odpreti vrat, zato so po-klicali delavce z varilnimi apa-rati, da bi tako s silo vdrli v tre-zor. Tedaj pa je Bošković videl, da gre za res, spomnil se je ne-nadoma šifre in brez truda odprl težka železna vrata. V trezorju so našli na tleh srebrne in zlate plo-šče, v omari, vzdani v steno, pa so našli ponarejene petdesetake. Tedaj je Bošković priznal, da je ponarejal srebrnike. Kajti našli so matrice, kalupe, večjo množi-ko ponarejenih petdesetakov... in na policiji je Bošković pri-pevedoval, kako je petdesetake po-narejal.

Kmalu po tistem, ko je leta 1932 Kovnica nakovala petdesetake za državo, je začel Bošković s pripravami za ponarejanje. Seveda tega ni mogel skrivati pred delavci, zato je ravnal kaj prebrisano. Najprej je dal izde-lati model, ki je imel na eni stra-ni kraljev lik kakor petdesetaki v isti velikosti, na drugi strani pa napis. Delavcem je dejal, da bodo to kolajne za konjske dirke. Čez nekaj mesecev pa je dal iz-deleti drugo stran petdesetaka, državni grb, a na drugi strani tega novega modela je dal izde-lati klasje in srp, čes, to bodo kolajne za poljedelske zadruge. Tako je imel izdelani pravilno o-be strani petdesetaka.

Vendar pa čisto sam ni mogel tega delati, zato je poskal v svo-ji delavnici pomočnike: knjigo-vodjo Djordjevića, inženirja Marjanovića, mehanika Pavlič-ka, nekega slugo in še nekega delavca. Ta skupina je potem za-čela z delom. Zvečer po tistem, ko so odšli delavci, so ti ostali v kovnici in nakovali vsako minu-to 24 petdesetakov. Stroji so de-lali naglo.

Ugotovilo se je, da je izdelal Bošković s pomočniki teh pet-desetakov za kakih 300.000 Din. Mnogo jih je šlo v promet, delav-cem je plačeval plačo skoraj sa-mo v petdesetakah, tudi davek je plačal s ponarejenim denarjem. Večino ponarejenih kovancev je oblast že vzela iz prometa, ne-kaj pa jih je našla še v trezorju. Zdaj sedijo Bošković in njegovi pomočniki v zaporu in bogastvo ravnatelja Boškovića dela goto-vo, da ga čim bolj izmaže iz za-drege.

Treba pa je vsekakor pribiti lahkomišelnost (morda bi našli za to tudi boljši izraz) državne banke, da zaupa kovanje denar-ja človeku, ki je imel že take afe-re za sabo in ki je bil že nekoč ovađen, da ponareja denar. S tem so mu dali sami kalupe v roko, da je lahko izdeloval čim popolnejše srebrnike. Kajti ta denar je tako strokovnjaško po-narejen, da ga le strokovnjak lahko loči od pravega in je sko-raj gotovo, da je vso zadevo kdo izdal.

Po nesreči ustreljen. — 17 let stari Jože Okorn, kmečki fant od Sv. Barbare pri Škofji Loki, je kupoval staro pištolo od Fran-

čiške Rutarjeve na Fojkah. Dal je zanjo 150 Din. Ko je odhajal od Rutarjevih, je gospodar Ru-par vzel pištolo v roke in jo o-gledoval, a pištola je bila nabita in nenadoma je sprožila. Strel je zadel Okorna v trebuh. Škofjelo-ški zdravnik dr. Homan je od-redil prevoz v ljubljansko bolni-co, toda ranjenec je že med pre-vozom umrl. Preiskava je ugoto-vila, da gre za nesrečo.

Barjanski požigalec pred sod-niki. — V letih 1934 in 1935 so se na ljubljanskem barju nepresta-no pojavljali požari, ki so imeli vsa znamenja zločinskih požigov. Bilo je očitno, da zažiga poslopja neki požigalec bodisi iz zlobe in maščevanja ali pa iz bolezni. Na-zadnje so v začetku decembra lani aretirali samskega krovec in kočarjevega sina Ivana Štruklja s Knezovega stradona na Bar-ju. Zdaj je stal Štrukelj pred malim sodnim senatom v Ljub-ljani, obtožen 21 požigov. Zgo-relo je v teh dveh letih 12 ko-zolcev, 2 hiši, dva hleva, več go-spodarskih poslopij in lop. Vse je kazalo, da gre za delo istega požigalca. Aretirali so ga po požaru 30. novembra, ko je zago-rel kozolec Marije Završnikove na Knezovem stradonu. Ogenj so pravočasno opazili in pogasili. Toda še isto noč je začel goreti kozolec Kadunčeve, ki je odda-ljen le kakih 10 minut. Med ga-šenjem je neki gasilec pripomnil, da je škoda kozolca, ki je šele prejšnje leto bil postavljen. Te-daj je Štrukelj, vnet gasilec, od-govoril: "Boste videli, prihod-njč bo gorelo pri vas." To je bi-lo sumljivo. Spomnili so se tudi, da je bil Štrukelj vedno prvi na kraju požarov, da je vneto in s posebnim veseljem gasil. Zato so ga aretirali. Na policiji je Štru-kelj baže priznal, da je zažgal 16 krat, da uživa, če vidi ogenj in hitenje in jadikovanje ljudi, na sodišču pa je vse izpovedi pre-klical in tudi zdaj pred sodniki je trdil, da so ga na policiji pre-tepali in je zaradi tega moral priznati. Policijski nadzornik Močnik je pod prisego izjavil na sodišču, da ni bil Štrukelj prav-ni tepen na policiji. Direktnega dokaza za njegovo krivdo ni, no-bene priče, ki ga je videla. So-dišču je bilo na razpolago le pri-znanje na policiji in dejstvo, da je bilo z aretacijo Štruklja ko-nec požarov. Tudi je v izpovedih na policiji naštetih toliko in ta-kih podrobnosti, da gre sklepati, da je Štrukelj pravi požigalec. Vendar pa sodišče ni moglo so-diti na temelju dokazov, zato je bil Štrukelj obsojen le zaradi dveh požarov na 18 mesecev strogega zaporu. Obtoženec se je proti obsodbi pritožil.

101 meterski skok s smuške skakalnice. — V nedeljo 14. mar-ca so se spet vršile skakalne te-kme na veliki smuški skakalnici v Planici pri Retečah na Gorenj-skem. Tekmovanja so se udele-žili naši tekmovalci, dalje iz Švi-ce, iz Češke in Avstrije. Prišli so tudi skandinavski skakalci, ki pa so zadnji hip odpovedali nastop. Kljub temu se je ureni-čilo prerokovanje, da bo namreč Planica odnesla svetovni rekord v smuškem skakanju. Avstrijski smučar Bradl je skočil 101 me-ter ter tako v Planici dosegel svetovni rekord. K teknam se je pripeljalo mnogo gledalcev iz vse države, več posebnih vlakov je pripeljalo v Planico do 10.000 gledalcev.

Naročite Mladinski list, naj-boljši mesečnik za slovensko mladino!

William Green, predsednik Ameriške delavske federacije, je podpril načrt in izjavil, da delavci ne bodo nikoli prišli do cenenih stanovanj, ako se bo federalna vlada zanašala na pri-vatne interese. Poleg federal-nega posojila državam in me-stam določa načrt dodatne let-ne apropiacije v vaoti \$300.000.000.

Ellenbogen je v svojem go-voru, ko je predložil načrt, iz-javil, da je v Ameriki še velika armada brezposelnih zaradi stagnacije v gradbeni industri-ji. "Ta načrt," je rekel kong-resnik, "ne bo samo preskrbel dostojna stanovanja tistim, ki jih potrebujejo, temveč bo tudi

Hearst se je po-služil nove zvijače

Načrt, da razbije enot-no fronto, se ni posrečil

Milwaukee, Wis. — (FP) — Z namenom, da napravijo razkol v vrstah organiziranega delav-stva, ki solidno podpira stavko časopisnih delavcev proti Hearstovemu listu "Wisconsin News", so agentje časopisnega magna-ta obljubili stavarjem plačo \$40 na teden in skrajšanje de-lovnega tedna na 40 ur, če se bodo vrnili na delo. Da je bila ta ponudba prefrignana poteza, so stavarji takoj uvideli, ko ni uprava lista hotela podpisati spisane pogodbe, ki je vključeva-la te pogoje. Hearstovi a-gentje so hoteli s tem doseči končanje stavke, potem bi pa prelomili dano obljubo. To je že stara Hearstova taktika, ki se je poslužuje v boju proti or-ganiziranemu delavstvu.

Da unija časopisnih delav-cov pridobi na vplivu, kaže zadnja akcija uprav dveh dru-gih milwauških dnevnikov — "Journal" in "Sentinel" — ki sta naznanili, da bosta "prosto-voljno" zvišali plače članom u-redniških štabov in reporter-jem.

Časopisni delavci so te dni iz-vojevali nadaljnjo zmago na sodišču, ki je odločilo, da sme-jo piketirati trgovine, ki še vedno oglašajo v Hearstovem listu. Pri zaslišanju na sodi-šču je bila podana evidenca, da je Hearstov list izgubil nad 230 tisoč oglasov, odkar je izbruh-nila stavka. S stavarji sode-lujejo državna delavska fede-racija in druge delavske orga-nizacije v Milwaukeeju ter dru-gih krajih.

Socialistična organizacija je posodila stavarjem svoj avto z zvočniki, s katerimi časopi-sniki delavci seznanjajo prebi-valstvo o poteku boja proti Hearstovemu listu.

Stanovanjski načrt pred kongresom

Federalna posojila dr-žavam za financira-nje programa

Washington, D. C. — (FP) — Zvezni senator Robert Wagner iz New Yorka in kongresnik Henry Ellenbogen sta predlo-žila kongresu nov zakonski na-črt, ki določa ustanovitev po-sebne federalne komisije in fe-deralno financiranje gradnje cenenih delavskih stanovanj. Ta komisija naj bi nadomestila sedanjo, ki jo je imenoval pred-sednik Roosevelt, in vodila iz-vajanje stanovanjskega pro-grama.

Načrt so sestavili člani po-sebnega odbora Ameriške de-lavske federacije s sodelova-njem Wagnerja in Ellenboge-na. V smislu načrta naj bi kong-res apropriral \$550.000.000 za financiranje gradnje delav-skih stanovanj in prihodnjih dveh letih. Na podlagi števil-k, ki jih je zbral senator Wagner, znašajo normalni letni stroški za gradnjo novih hiš \$1.800.000.000, a kljub temu biva 45.000.000 ljudi, tretjina ameri-škega prebivalstva, v nesani-tarnih stanovanjih.

William Green, predsednik Ameriške delavske federacije, je podpril načrt in izjavil, da delavci ne bodo nikoli prišli do cenenih stanovanj, ako se bo federalna vlada zanašala na pri-vatne interese. Poleg federal-nega posojila državam in me-stam določa načrt dodatne let-ne apropiacije v vaoti \$300.000.000.

Ellenbogen je v svojem go-voru, ko je predložil načrt, iz-javil, da je v Ameriki še velika armada brezposelnih zaradi stagnacije v gradbeni industri-ji. "Ta načrt," je rekel kong-resnik, "ne bo samo preskrbel dostojna stanovanja tistim, ki jih potrebujejo, temveč bo tudi

znižal armado brezposelnih za polovico."

Green je v svojem komentar-ju dejal, da je organizirano de-lavstvo zainteresirano v reši-tev stanovanjskega problema. "Mi ne predstavljamo samo mi-lijona stavbnih delavcev, med katerimi je večina brez dela še zadnjih šest let, temveč tudi nad štiri milijone drugih delav-cov in njih družin, ki morajo živeti v nesaniarnih stanova-njih. Sprejetje Wagner-Ellen-bogenovega načrta v kongresu bo največji uspeh Rooseveltove administracije."

Mladinski zakonski na-črt pred kongresom

(Nadaljevanje s 1. strani.)
janja in anarhije, take garan-cije sploh ne more biti, dokler se večja številka odvisnih delov-nih moči.

Kongresnik, oče 14 otrok, za kontrolo porodov

Washington, D. C. — Demo-kratski kongresnik Percy L. Gassaway iz Oklahome, ki je predložil zakonski načrt za le-galiziranje informacij glede kontrole rojstev, je oče štiri-

najatih otrok. Gassaway je te dni v svojem govoru na zboro-vanju v Washingtonu v prilogi kontroli porodov izjavil: "Od mojih 14 otrok jih je sedem um-rlo in sedmorico, ki še živi, k-sistence, ne smejo prinašati otrok na svet."

Moje mnenje je, da žena ni žival, ki je samo zato na sve-tu, da rodi mladiče. Ljudje, ki ne morejo dati svojim otrokom dobre vzgoje in materialne e-k-sistence, ne smejo prinašati otrok na svet."

Hitra direktna vožnja

preko mile solne poti na slavnih italijanskih parnikih.

Pokličite to priljubljeno pot. Izredno mirna in atraktivna skozi vse leto. In tudi ekonomična. Vprašajte vašega potniškega agenta in se prepričate. Izredna kuhinja in vino na razpolago. Potujte s modernimi parniki, ki so med najhitrejših in najkakovitejših na svetu. Zveze s brezvišni preko Geneve in Trsta v vašo domovino.

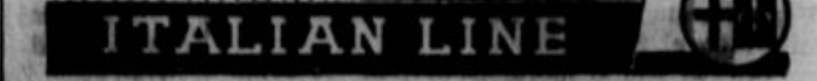
DIREKTNO V JUGOSLAVIJO

VULCANIA, svetovno najhitrejši motorni parnik
2. maja — 6. junija — 11. julija
PREKO GENEVE — 15 UR V JUGOSLAVIJO

C. DI SAVOIA **REX**
(Edini gyro-stabilizirani parnik v plovi) najhitrejši parnik južne proge
25. aprila — 23. maja — 13. junija 9. maja — 29. maja — 27. junija

Uprašajte za pojasnila pri katerikoli avtoriziranem agentu ali na
333 N. MICHIGAN AVE., CHICAGO, ILL.

ITALIAN LINE

Vsak Potehljaj Manj Kisloben

LAHKA KAJA

BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA

Tekom let so bili storjeni gotovi na-predki v izbiri in ravnanju cigaretnega to-baka za Lucky Strike Cigarette.

Te vključujejo uvodne analize to-baka izbrane; uporaba srednjih listov; ra-vnanja tobaka pri višji gorkoti ("Toast-ing"); vpoštevaje kislobno-alkalijskega

razmerja, s temu sledečim končnim izboljšanjem okusa; in kontrolirana enotnost v zavrženem izžetku.

Vse to skupaj proizvede boljše ciga-reto — moderno cigareto, cigareto na-pravljeno iz bogatega, zrelega dela toba-ka — Lahko Kajo.

Copyright 1934, The American Tobacco Company

Luckies so manj kislobne

Zadnje kemično preiskovanje kaže, da imajo druge znane vrste preoblično kislobno nad Lucky Strike od 53% do 100%.

Predlička Kislobne Drugih Znanih Vrst Nad Lucky Strike Cigaretam

BRANDE	KISLOBNOST
LUCKY STRIKE	53%
BRAND B	55%
BRAND C	58%
BRAND D	60%

* Izdeli: Potrjeni Od Neodvisnih Kemičnih Laboratorijev In Preiskovalnih Skupin.

Luckies — "IT'S TOASTED"

Zaščita vašega grla — proti draženju — proti kašlju

Slika kaže sobo v novi šoli, katero je sovjetska vlada zgradila za stare ljudi v zapuščenem delu zapadne Sibirije.

Dolina meseca

ROMAN

Epizni JACK LONDON—Prevele Vladimir Levstik

Tokrat je Billy rjovel od smeha. Pod legami mišic, trdih kakor oklep, je bilo usodno živčno središče popolnoma nedostopno.

"Kar daj me, le daj me še!" jo je izpodbujal, ko je vasa zasopla odnehala. "Prijetno je, kakor da bi me s peresom ščegotala."

"Prav, gospod Mož," mu je žalostno zagrozila. "Le govori o svojih prijemih in smrtih zgrabljajih in takih rečeh — to lahko delajo vsi možje. Jaz pa vem nekaj, kar je močnejše od njih vseh in kar napravi krepkega moža onemolega kakor dete. Počakaj malo, da se pripravim. Tako. Zapri oči. V redu? Niti sekunde ne bo trajalo."

Z zaprtimi očmi je čakal. Mehko kakor rožni listi, kadar se osipljejo, je začutil njene ustnice na svojih ustih.

"Zmagala si," je rekel slovesno in vzneseno in jo ovil z rokami.

ŠTIRINAJSTO POGAVJE

Zjutraj je šel Billy v mesto ter plačal Hazel in Hattie. Od samega nestrpnega kopnenja, da bi ji videla, se je Saxon zdelo, da rabi za toli preprost opravke kar čudno dosti časa. A odpuštila mu je, ko je pripeljal kobil vprežni v taborni voz.

"Opravo sem si moral izposoditi," je dejal. "Daj mi Posuma gor in zlezi k meni, pa ti pokažem najini dve i-ha-ha. To ti je parček!"

Saxonina brezmejna radost skoraj ni zmogla besede, ko sta se z lisastima, svetlorepima in svetlogrivima rjavkama odpeljala iz mesta. Sedež je bil pobeljen, z visokim naslonom in zelo udoben; in Billy ni vedel od navdušenja nad učinkovito zavoro kod ne kam. Pognal je kobil po trdi glavni cesti, da bi pokazal njuno povprečno hitrost; nato je zavil na strmo poljsko pot, kjer je bila blata skoraj za pest, v dokaz, da nista zaman hčeri lahkega Belgijca.

Ko je Saxon nazadnje popolnoma umolknila, ga je zaskrbelo, kaj ji je. Z naglimi pogledi se je jel s strani ozirati nanjo. Ona je vzdihnila in vprašala:

"Kdaj misliš, da bova lahko krenila na pot?"

"Nemara čez štirinajst dni ... nemara pa šele čez dva ali tri mesece." Slovesno in tehtno je vzdihnil. "Godi se nama kakor tistemu Irču, ki je imel skrinjo, pa nicašar, da bi zložil vanjo. Voz in konja imava, le peljati nimava česa. Vem za imenito šprihovko, ki jo dobim iz druge roke za osemnajst dolarjev; a premisli, koliko sva še dolžna. Potem bi rad kupil tebi novo avtomatsko risnico drobnega kalibra, sebi pa debeljšo, za jelene. Razen tega potrebujes dobre zložljive ribnice, jaz pa tudi. In vrvice in take reči stanejo vražje dosti denarja. Za konjsko opravo, kakršno bi rad imel, bo treba naštetih petdeset dolarjev. In voz bi bilo treba prepleškati. Potem so tu še povodci za pašo, vrče za zob, šilo za jermenje in drugo. In Hazel in Hattie sta že nestrpni od počivanja. Saj me samega kar srbi, da bi bila že na poti."

A tedaj je obmolknil kakor v nenadni zadregi.

"Nu, Billy, kaj spet ni v redu? V obeh ti berem, da ni," je dajala Saxon.

"Vidiš, Saxon, takole je. Sandow ni zadovoljen. Jezi se kakor neumen. Niti enkrat se me ni dotaknil. Prav nič se ni utegnil pokazati in zdaj zahteva revanšo. Po vsem mestu pripoveduje, da se me upa zbiti z eno roko, če mu privežejo drugo na hrbet, in podobne budalosti. Pa to ni glavno. Glavno je, da so sportna zijala vsa divja na revanšni boj. Hisa bo nabita. Ravnatelj je že govoril z me-

Herman Drobesch (New Waterford, Kanada):

Moji spomini iz svetovne morije

Naša baterija se je potem pomaknila proti drugemu hribu. Mene in dva druga je poslal poveljnik na opazovanje. Ustavil sem se za šatorom posekanega drevesa, a kmalu so prišle frčati krogle nad mojo glavo. Rusi so me opazili in pričeli streljati.

Cez eno uro je streljanje prenehalo. Drugi stražnik, ki je bil poslan na opazovanje, mi je dal znamenje, naj se umaknem. Vprašanje je bilo, kako bom prekorajčil njivo, da me ne bi Rusi opazili. Naredil sem načrt, da se bom zaletel do bližnjega grma in se skril. Komaj sem se dvignil, so me Rusi opazili in pričeli streljati. Grm sem vseeno dosegel in tam sem se vlegel na zemljo, nakar je streljanje prenehalo. Nekaj časa sem še ležal, potem pa sem jo pobiral nazaj k svoji bateriji.

IX

Naslednjo noč, ko smo prejele poročilo, da se sovražnik spet umika, smo odšli proti jugu. Pot je držala čez veliko ravnino, na nasprotni strani pa se je raztezal gozd, v čigar bližini smo se ustavili. Naše topove smo po-

stavili med skalovje, kjer je bilo dosti lukenj, da se skrije moštvo, če bi mu pretela nevarnost. Prvi dan je bilo vse mirno. Zakurili smo ognje, pri katerih smo se gregli in kuhali krompir. Cutili smo se varne, ker nismo nikjer opazili sovražnika.

Naslednji dan je pričelo grmeti. Dva ruska topova, ki so ju privlekli v dolino, sta pričela bruhati šrapnele. Eksplozirali so v bližini naših konj, ki so se razkropili na vse strani. Nadporočnik me je poslal tja, da ugotovim, če je eksplozija ubila kakšnega konja. V par minutah sem bil že tam in za skalami in drevesi sem opazil svoje tovariše. Nedaleč stran je bil privezan moj konj, h kateremu se ni noben upal, ker je vsakega obrcal. Stopil sem k njemu, da ga odvežem in spravim na varno, a v tistem hipu je par metrov pred menoj eksplozirala šrapnel. Vrglo me je na tla, a sem se kmalu pobral, medtem pa je konj že pretrgal vrvi, s katero je bil privezan k drevesu, in zdiral za drugimi konji. Naša sreča je bila, da se je pričelo kmalu temniti, da smo lahko potegnili to-

noj, zato sem tako pozno prišel. Snoči čez štirinajst dni me spet čaka tri sto dolarjev, ki jih je treba samo s tal pobrati, če ti rečeš, da smem. Prav tisto bo, kakor sem ti ondan povedal. Za večerjo ga bom imel. On še vedno misli, da sem novinec in sem imel samo srečo."

"Ali, Billy, kdaj si mi že pravil, da ti boksanje kvari silo. Zato si ga tudi pustil in ostal pri vozništvu."

"Pa ne takšno boksanje," je odvrnil. "S temle ne bom imel preglaavic. Pustil ga bom tja nekako do sedmega rounda. Ne da bi bilo potreba, samo zato, da gledalci nekaj vidijo za svoj denar. Seveda bom pri tem dobil buntko ali dve in izgubil nekaj kože. A potlej mu spet namerim pest na tisto stekleno čeljust in ga položim. Prej bova pa doma vse pripravila in drugo jutro odrineva na pot. Kaj meniš? Nu, reci že."

V soboto zvečer, čez štirinajst dni, je Saxon stekla k vratom, ko se je vrtna lesa zaprla. Billy je bil videti utrujen. Njegovi lasje so bili mokri, nos zatekel, eno lice zabuhlo, koža na uhljih odrta in oči nekoliko podplute s krvjo.

"Vrag naj me vzame, če me ta človek ni ukanil," je dejal, ko ji je položil zlatnike v roko in sedel ter jo vzel na kolena. "Pravi dečko je, ko se nekoliko razmaje. Namestu da bi ga bil ustavil v sedmem roundu, sem ga moral pehati do štirinajstega. Nato sem ga ujel, kakor sem ti bil rekel. Kar škoda je, da ima stekleno čeljust. Hitrejši je, nego sem mislil, in udarec ima tak, da sem imel od drugega rounda dalje kar spoštovanje pred njim. Ali tista steklena čeljust! Do štirinajstega je pazil nanjo, kakor da bi jo imel v vati, a tedaj sem ga ujel."

"In veš kaj? Strašno me veseli, da je trajalo štirinajst roundov. Se vedno imam vso svojo svilu. To sem takoj opazil. Prav nič nisem sopihal in vsi roundi so bili kratki. In moje noge — kakor železo! Štirideset roundov bi bil lahko bil. Nikoli ti nisem nič povedal, a ves čas, odkar me je 'Čikaški strah' tako natolkel, sem bil sam pri sebi nekam nezaupljiv."

"Nezmislil! Tega bi se bil zdavnaj zavedal," je vzkliznila Saxon. "Le spomni se, koliko si se v Carmelu boksati, boril in tekal."

"Ne, ne," Billy je zmaljal z glavo kakor človek, ki vse najbolje ve. "To je druga reč. To te ne slabi. Zares mora iti, tako, da se biješ za življenje, round za roundom, z dedcem, ki veš, da še ni izgubil niti vlakence svoje svilu — in če tedaj ne skleneš in ti ostanejo noge trdne in ti srce ne počni in se nič ne maješ in nič ne čutiš, da bi se ti vrtlo v glavi — da, tedaj veš, da imaš še vso svojo silo. In jaz jo imam, prav vso še imam, slišiš, in nikoli več je ne mislim v pretepih nositi na prodaj. To je kakor pribito. Lahko zaslužen denar je nazadnje vendarle najdražji. Odslej velja komisijaka kupčija s konji pa ti in jaz in bela cesta, dokler ne najdeva tiste doline na me-

Drugo jutro sta se zgodaj odpeljala iz Ukije. Possum je sedel med njima na sedežu in od same vznemirjenosti spiral rožnato žrelce. Izprva sta mislila kreniti z Ukije naravnost proti bali, a letni čas je bil še prezgodnji in neposute prstene ceste še preveč razmeščane po zimskem dežju; zato sta zavila na vzhod, v Jezersko krajino, z namenom, da raztegneta svoj pot na sever, skozi zgornjo Sacramentsko dolino in čez gore proti Oregonu. Nato bi krenila na zahod k obali, kjer bi bile ceste ob tistem času že dobre, in potovala ob njej vse dol do Zlatih vrat.

(Dalje prihodnjik.)

konec vojne da gremo v Francijo, v Srbijo itd. Na 28. novembra smo se že vozili čez nemško ozemlje, skozi mesti Kattowitz in Oderberg, pozneje pa čez Šlezijo in Moravsko.

Naslednji dan smo prišli v Budimpešto, kjer smo stali dve uri. Vlak je potem spet odpeljal in po tridnevni vožnji dospel v mesto Racho, kjer smo dobili več dni počitka. Na 2. decembra smo spet zasedli vlak, ki je krenil proti jugu. Vozili smo se po madžarskih ravninah, ki so bile s snegom pokrite.

Kmalu smo bili informirani, da avstrijska meja na vzhodu ni bila zavarovana. Rusi so to vedeli in izrabili priliko. Ruska divizija je s te strani prodrla prav do madžarskega mesta Marmarasyget, kjer se je spoprijela z madžarskimi četami, ki so jo prisilile na umik. Rusi so morali bežati, toda na poti proti ruski meji so razstrelili vse železniške mostove in postaje z dinamitom. Zažgali so tudi nekaj tovarn in parnih žag.

Dne 3. decembra se je vlak ustavil v neki vasi, v kateri je bilo nekaj židov, ki so govorili nemško. Ti so nam povedali, da je ruska kavalerija že v oktobru pridivila do bližnjega mesta in ga upostojila. V bližini te vasi je gora Mojstroka, visoka 2460 metrov, kjer se je vlekla meja med Bukovino in Rusijo. Ta gora je bila naš cilj in že naslednji dan smo prišli na vrh gore popoldne. Tam smo opazili civiliste, ki so kopali strelske järke in gradili žične ograje.

Naša pot je šla potem v dolino, skozi majhne vasi in koline. Ustavili smo se v Kirlibabi, v bukovinskem mestu, kjer smo izpregli konje na dvorišče neke gostilne. Bili smo silno izmučeni, kajti tisti dan smo prepotovali okrog 60 kilometrov. Že med potjo se je sedem mož prijavilo za bolne, toda to ni oviralo poveljnika, da nam ne bi napravil ostre pridige. Sklical nas je skupaj in oštel, češ, da nas bi moralo biti aram, ker se strašimo vsakega napora. Kar smo doslej doživeli, sploh ni bilo nič, ker smo smodnik komaj ovohali. On je dobro vedel, da smo bili v vedni nevarnosti na bojiščih v Galiciji, da jih je mnogo obležalo mrtvih in ranjenih, kljub temu je trdil, da še smodnika nismo vohali. Mislili smo, da je zrel za norišnico, toda tisti, ki smo preživeli štiriletno vojno, smo pozneje spoznali, da je imel prav. Pred nami je bilo mnogo trpljenja.

Po tisti pridigi so nam v gostilni postregli z gulašem in vsak je dobil tudi liter piva. To je ozdravilo tudi tiste, ki so se javili za bolne. Tu smo prebili noč, toda takrat nismo slutili, da se bomo nekega dne spet znašli v tem mestu in se bojevali.

Dne 7. decembra smo se spet odpravili na pot, ki se je vila skozi male vasi. Prebivalci teh vasic so bili Rumunci, ki so bili napram nam precej prijazni. Naslednji večer smo dospeli v trg Seletin, kjer se je cesta cepila na dveje. Naša je držala čez hribe proti gori Homori, na kateri so se nahajale avstrijske čete. S te gore je bilo v jasnem vremenu lahko opazovati z daljnogledom glavno bukovinsko mesto Černovice in hribe ter doline do madžarske meje. V vzhodu gore na nasprotni strani je ležala večja vasa, v kateri so taborili Rusi.

Na gori sta bila dva bataljona domobrancev, rumunskih in madžarskih. Bili so to rezervisti v starosti 40 do 50 let. Poleg teh je bila baterija od osmega madžarskega topniškega polka. Patrulje so bile vedno v službi, a niso naletele na sovražnika. Ta se je skrival na drugi strani in špekuliral o nakoku. Tako smo se mirno gledali od 8. do 25. decembra. V tem času se moštvo naše baterije ni slabo godilo. V gozdu smo gradili hleve za naše konje in kopali luknje za topove. Zivili je bilo v izobilju in tudi vino smo dobili parkrat v tednu.

(Dalje prihodnjik.)

Ali ste naročili na dnevnik "Prosveto"? Podpirajte svoj list!

Janko J. Srimšek:

Srečka št. 10.451

1.

V gostem večernem mraku jasno razsvetljena ulica. V ulici prostorna trgovina. Tudi preplavljena od vrat do zadnjega predala — z električno lučjo. V neznansko velikem oknu v umetnih figurah zložene srečke razredne loterije.

"Srečko ti kupim, otrok! Zrebanje začne v par dneh. Ne za plačo, otrok. — Ne bodi razžaljena. — Samo — no — hm — za spomin —"

Gospod Dušan Marič — pred dvajdvajsetimi leti še nekrščen David Mayer — veletrgovec, liferant obutve za vojsko, pod roko verižnik in še dosti takega, je zaupno stisnil komolec gospodične Magdalene.

"Ti je prav, otrok?"

"Če tebi ne bo žal, srček. — Drage so srečke. — Rajši bi —"

"Ne! Razumem, kaj hočeš, otrok! Za vsakdanje potrebe bodi brez skrbi. — To so moje stvari. — Pa potlej, veš. — Morda te sreča pogleda z rožnatimi očmi. — Milijonek ne bi bil napačen, kaj deš?"

"Seveda ne bi —"

"Vstopiva?"

"Ampak bom sama izbrala, Cetrtinko, srček?"

"Tvoj Dušan ni umazanec, sem ti dejal že dostikrat, otrok! In dokazal menda tudi: Celo srečko, kajpak!"

Sam gospod kolektor Jevnik je postregel in podvrlil z globokimi pokloni.

Gospodična Magdalena je prevrnila šop srečk s hrbotom navzgor, z nemirnimi prsti pobrskala po njih, zamižala in potegnila.

"Tole, gospod kolektor! Ta bo gotovo zadela premijo, kaj ne, gospod kolektor?"

"Bo, milostljiva! Nedvomno! Vso srečo želim! Vso srečo!"

Gospod Dušan Marič, liferant obutve za vojsko in veletrgovec, je z elegantno kretnjo roke in z malomarno potezo okrog ust potegnil listnico in plačal. Gospodična Magdalena je spravila drobiž, ki ga je kolektor vrnil iz tisočaka, v svojo denarnico.

"Saj dovoliš, srček? Toliko drobnarij potrebujem za dom in kuhinjo," je rekla gospodu liferantu.

"O, prosim! Prosim!" je odgovoril gospod verižnik in veletrgovec medeno. Nato pa sta oba, gospod kolektor in gospod liferant vpisala srečko, eden v debelo, rjavo povezano knjigo, drugi v dobro, zlato obrezano beležnico.

Srečka je nosila številko 10.451.

2.

Gospod Jožef, vitez lepe postave in širokega srca, se je razkorajil pred gospodično Magdaleno.

"Ali je bilo kaj? Si zaslužila za večerjo?"

"Tudi jaz velim tako! Prodaj jo, če moreš! Ali denar mi prinese! Vsaj polovico!"

"Bom! — Pa — kaj sem te hotel vprašati, dušica — Hm — Drugače? — Si trudna?"

"Od česa? — Konj je to — Stara raga za v klavnico —"

"Toliko boljše," se je zarežal gospod Jožef, vitez širokega srca in lepe postave. "Bova skupaj večerjala?"

"Zaradi mene!"

"Doma?"

"Doma! Naroči iz gostilne! Gospodinja poklič! — Oh! Pila bi! Žejna sem!"

3.

Natakarico Faniko je zabeležilo okrog srca.

"Nimate dosti pri sebi? Cel stotak manjka v računu! Za božjo voljo!"

"Tako je, angelček moj! Res sem nocoj nekoliko previsoko zlezla na lojtre!"

"Ne poznam vas, gospod! Za Kristove rane, kaj bom začela?"

"Nič, gospodična! Tole srečko zastavim. Jutri pridem tud mi — Prinesem razliko — Dva

stotaka je vredna — Prepričajte se, gospodična —"

Natakarica Fanika je pogledala srečko in pri srcu ji je postalo toplejše.

"Ze prav! Če je v dveh dneh ne odkupite, gospod, bo srečka moja!"

"Ne protivim se, gospodična!" je rekel gospod Jožef, vitez lepe postave in širokega srca.

4.

Gospod prokurist Samuel Schelbenstein je že tretji teden zalezoval natakarico Faniko. Petinštiridesetleten fant. Oblečen po najnovejši modi. Gladek kakor menek. Prilipen kot le kaj. Tudi zal, no! Resnično zal. Krepko zraščan. Svetlolas. Idealen babjek. Če bi ne bilo tistih izdajalskih, komaj za spoznanje predebelih in pri pogovoru zmijraj za trohico vlažnih ustnic, mu celo najzagrizenejši nacionalni socijalist ne bi bil v stanju zabrusiti v obraz, da ni polnokrven arijec. Faniki se je prav za prav dopadel, ali jo je vendarle nekaj odbijalo od nje. Plemenska razlika? Če je nanesla dobra prilika, Fanika ni ravno z najostrejšimi očali pregledovala krstnih knjig. Strah pred lekarno? Hm! Računica? Morda prej! Vsi njeni delodajalci so jo učili, naj nikoli ne računa na pamet, temveč vedno le s svinčnikom v roki.

(Konec prihodnjik.)

OFFICE OF COUNTY CLERK OF COOK COUNTY, ILLINOIS
COUNTY OF COOK } SS.
STATE OF ILLINOIS }

Pursuant to the provisions of Section 34 of the Primary Election Law of Illinois, I hereby certify that the color of the paper to be used for the Primary ballots of the respective Parties for the Primary Election to be held in the County of Cook, in all precincts and districts under the jurisdiction of the County Clerk, on Tuesday, April 14, 1936, shall be as follows:

DEMOCRATIC PARTY . . . BLUE
REPUBLICAN PARTY . . . YELLOW
IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and affixed the seal of the County of Cook, this 30th day of March, A. D. 1936.

MICHAEL J. FLYNN
COUNTY CLERK OF
COOK COUNTY, ILLINOIS

Agitirajte za Prosveto!

Bremen-Europa

7 DNI JUGOSLAVIJE

BRZI VLAK OB BREMEN IN EUROPA V BREMERHAVEN ZAJAMČI UDOBNO POTOVANJE DO LJUBLJANE

All potujete s priljubljenimi ekspresnimi parniki:

COLUMBUS

HANSA ~ DEUTSCHLAND
HAMBURG ~ NEW YORK

Izborne železniške zveze od Cherbourga, Bremena ali Hamburga. Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali

HAMBURG - AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD
130 W. RANDOLPH ST., CHICAGO

TISKARNA S.N.P.J.

SPREJEMA VSA

v tiskarsko obrt spadajoča dela

Tiska vabila za veselice in shode, vizitnice, časopise, knjige, koledarje, letake itd. v slovenskem, hrvaškem, slovaškem, češkem, nemškem, angleškem jeziku in drugo

VOĐSTVO TISKARNE APELIRA NA ČLANSTVO S.N.P.J., DA TISKOVINE NAROČA V SVOJI TISKARNI

Vsa pojasnila daje vodstvo tiskarne. Cene umerne, unikatno delo prve vrste

Pišite po informacije na naslov:

S.N.P.J. PRINTERY

2657-59 SO. LAWNDALE AVENUE
Telefon Rockwell 4904
CHICAGO, ILL.

Tam so doba za delo tudi vse ostale tiskarske

Bridka resnica

"Kako se imenuje človek, nikoli ne govori resnice?"

"Lažnivec!"

"Kako se pa imenuje oni, zmerom resnico govori?"

"Bedak!"

Starokrajnska semena

Zopet smo sprejeli raznih vrst semen iz Ljubljane ter vam ponudimo priporočila sledeča:

SALATA, kamenita glava, zgodnja
SALATA, drugozgodnja glavata
SALATA, ljubljanska ledenka
SALATA, orjaški biser, fina
SALATA, rudečkasta, nežna
RADIC, zelen ali rudečkast
ENDIVJA, rumena zgodnja
ENDIVJA, zelena zgodnja
KORENJE, belo ali rudeče
PETRŠILJ, nakodran ali koren
REPA, zgodna ali strušna
KUMARE, fine domače vrste
GRAH, fini z užitim strojem
FIŽOL, nizki zeleni brez ali
FIŽOL, visoki "Češnjave"
REDKVICA, rudeča trda okusa
MAJERON, sladki dišeči
MOTIVILC, repinčeli
ZELJE, fino zgodno belo
ZELJE, ljubljansko kasno

Cena teh semen je 12c paket. Lahko kar izrežete ta oglas, podpišete semena, katere želite in nam ga vrnete z Money orderom in naročilo bo močno odposlali.

Pišite po popolnem seznamu starokrajnih in ameriških semen ter drugega blaga v naši zalogi.

STEVE MOHORKO CO.
704 So. 2nd st. — Milwaukee, Wis.

NIKAR BITI SUŽNJ
NEPREBAVNOSTI
Trinerjevo Grenko Vino
vas roši tega

"Zahvaliti se vam moram za Trinerjevo grenko vino. Skozi leta sem trpel radi neprebatnosti — in koli sem povžil je ustvarilo plin mojem želodcu. Pred tremi tedni sem opazil vaš oglaš, kupil steklenico in od prve čajne žličke, ki sem jo povžil je moja želodčna stisnina popustila. Bilo je kot oprestito, kajne? Moja čreva sedaj delujejo redno kot ura in sedaj sem s slastjo. Vse visti. Wallace A. Combs."

Ako trpite vsled neprebatnosti, slabega apetita, zaprtice, plin, glavobola, nervoznosti, nemirne spanja, prevelike utrujenosti, kupite si Trinerjevo grenko vino; jedit ga redno po eno čajno žličko pred obhajanjem. V vseh lekarnah.

TRINER'S ELIXIR
OF BITTER WINE
Joseph Triner Company, Chicago